

ČESTMÍR SUŠKA

Studia: 1974 – 80 AVU Praha

Samostatné výstavy:

2002 Muzeum a galerie Jičín

2001 Mona Lisa, Olomouc (se Z. Lhotským)

2000 Galerie Behemot, Praha
Art Windows, Washington D.C., USA
Galerie Půda, Lomnice n/Popelkou
Sochařské studio Bubeč, Praha

1999 Dům umění, České Budějovice
Sokolská 26, Ostrava
Galerie JNJ, Praha
Velvyslanectví České republiky,
Washington D.C., USA

1998 Galerie Pecka, Praha
Moravská galerie, Brno

1997 Výstavní síň Mánes, Praha

13. 9. – 26. 10. 2002

galerie Tvrdohlaví | palác Lucerna, Praha

ČESTMÍR
SUŠKA

Nezávislost Čestmíra Sušky

Po dvacet let Čestmír Suška vytváří sochy, v nichž se spolu snoubí nepřeborné spektrum uměleckých objevů tohoto století. Abstraktní a figurativní principy koexistují vedle sebe v jeho díle snad více než v díle jakéhokoliv jiného dnešního českého sochaře. Ačkoliv figurativní předmět není přítomen ve své přímé, jasně identifikovatelné podobě, je velmi silně přítomen v celkovém pojetí díla, v pocitech vyzařujících z jednotlivých součástí, jimiž je tvořen. Existuje zde však ještě další stránka umělcova díla – geometrické a klasické tvary nesoucí poselství jeho práce skryté v téměř neosobních rysech čtverce, spirály nebo prostě v prázdném prostoru, který zbyl po odstranění hmotě. Tento negativní prostor uvnitř Suškova díla je stejně důležitý jako hmatatelná část jeho díla, přítomnost nepřítomnosti je pocíťována silně a je velkolepá a působivá.

Po svém příchodu do areálu Sculpture Space v Utice v severní části státu New York na začátku léta roku 1999 Suška nezačal využívat nejrůznější odlévací a kovozpracující možnosti zde nabízené – zůstal věrný dřevu, materiálu, který si v průběhu řady uplynulých let podmanil při

své sochařské práci v České republice. A tento materiál skýtá báječné možnosti – velký kmen topolu se otevřel a stal se hravým, množstvím otvorů, které do něj umělec vyřezal, jej proměnilo v živý a dýchající organismus. Složitý materiál překližky, jež je svým původem rovněž dřevo, avšak dřevo člověkem tak brutálně zpracované, že může být až toxické a tím se zcela vzdaluje původní čistotě dřeva, inspiroval sérii spirál. Spirála je jedním z nejvíce fascinujících tvarů – může pokračovat donekonečna a vede nepřetržitý dialog sama se sebou. A je to právě dialog tvarů a myšlenek, který se rozvíjí tak spontánně a nezávisle na převládajících tlacích světa umění, jenž způsobuje vizuální podmanivost a koncepční bohatost díla Čestmíra Sušky.

**Charlotta Kotik, kurátorka současného umění,
Brooklyn Museum of Art, New York City, září 1999**

The Independence of Čestmír Suška

For over twenty years, Čestmír Suška has been creating sculptures which span the vast spectrum of artistic discoveries of this century. Abstraction and figuration coexist, probably more in this work than in any other of the Czech sculptors working today. Although the figure is not present in its direct, recognizable state, it is very much present in the concept of the work, in the feeling which emanates from the pieces. But there is also another side of the artist's work – geometry and classical shapes carry the meaning of the work, hidden within the almost impersonal outlines of square, spiral, or simply the void left after the cut-out mass. This negative space within Suška's work is as important as the tangible part of the work, the presence of absence is strongly felt, and is magnificently expressive.

Coming to the Sculpture Space in Utica, in upstate New York, in the early Summer of 1999, Suška did not use the various casting and metal working possibilities offered. Instead, he remained true to wood, the material which he had mastered in the Czech Republic over the course of many years. And the material performed beautifully – the large walnut trunk became open and playable and, perforated by multiple openings, it changed into a living, breathing organism. The complex material of plywood, originating in wood but so manhandled that it is frequently toxic and thus alien to wood's purity, became an inspiration for a series of spirals. The spiral is among the most intriguing of shapes – it can continue indefinitely and is in a constant dialogue with itself. And it is the dialogue of shapes and ideas which evolves so spontaneously and independently of the prevailing pressures of the art world which makes the work of Čestmír Suška visually compelling and conceptually rich.

**Charlotta Kotik, Curator, Contemporary Art,
Brooklyn Museum of Art, New York City, September 1999**

